

NÓI VỚI CON

(Cho con và tuổi trẻ Việt Nam, những rường cột của sơn hà)

Con yêu dấu ơi,

Bốn nghìn năm, Tổ Tiên mình
Tổn bao xương máu công trình dựng xây
Cho con, đất nước hôm nay
Lũy tre, mái lá, luống cày thân yêu
Thế mà đau biết bao nhiêu
Cộng kia một sớm một chiều, cắt ra
Nam Quan, Bản Giốc của ta
Tây Nguyên cùng với Hoàng Sa dâng người
Thành Đô chúng cũng ký rồi
Năm hai ngàn với hai mươi, nước mình
Hóa thành quận huyện Bắc kinh
Dân thành nô lệ, thảm tình không con !?
Kế thừa kiếm báu lòng son
Đứng lên, gánh vác nước non quê nhà...
Đòi về xương máu ông cha
Đừng hèn mà đẩy việc ta cho người!
Để hồn sông núi lệ rơi
Để sau hậu thế muôn lời nhục vinh
Để người bốn biển coi khinh
Nhìn Tàu cai trị, nhìn mình khom lưng
Đứng lên con, chớ ngập ngừng
Diệt phường bán nước cho bưng bình mình
Hỡi con, những búp măng xinh
Có đau khi đất nước mình tang thương ...
Thì xin Hưng Đạo dẫn đường
Thì xin Nguyễn Huệ Trưng Vương nhập hồn
Đứng lên xoay chuyển càn khôn
Chung tay vun đắp cội nguồn nhé con
Nếu không, dân tộc suy mòn
Nếu không, ta sẽ không còn Việt Nam !!!

NGÔ MINH HẰNG

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

www.vietnamvanhien.org